

Колко малко тръбва да живѣешъ единъ животъ, но колко много изпитания и бюрчески духъ тръбватъ, щото този животъ наистина да остане да живѣе като легенда, като чудна назидателна приказка за поколѣнията.

Свидна приказка за бойното кръщение на българския духъ и за неговата кръстна жертва бѣ и животътъ, и дѣлото, и смъртъта на войводата Стефанъ Караджа, пролѣлъ кръвта си изъ хайдушкитъ усой на Балкана за свободата на България.

Отъ кързавитъ битки на 1868 годѣна малцина възстаници останаха живи. Повечето отъ храбърцитъ паднаха пронизани отъ турски куршуми, защото клетвата имъ бѣше: живи да не се предаватъ! Други посяче ятаганъ. Трети увиснаха на бесилки. Четвърти оковаха въ вериги, откараха на заточение и хвърлиха въ влажни зандани.

Сждбата отреди войводитъ на героитъ отъ кързавия пѣтъ за свободата — Тулчалията Стефанъ Караджа и Хаджи Димитъръ отъ Сливенъ да свършатъ своитъ земни дни съ чела, обкичени съ слава.

Какво знаемъ ние за живота на легендарния български героиченъ войвода Караджата, сто години отъ неговото рождение и седемдесетъ и две години следъ неговата смъртъ?